

Čís. 2538.

Obžalobu netřeba rozšiřovati (§§y 263, 281 čís. 8 tr. ř.) na takové nové okolnosti, na jevo vyšlé při hlavním přelíčení, jež vrhají na zažalovanou událost nové světlo, obzvláště co do způsobu provedení činu.

I při zmatku čís. 6 řu 281 tr. ř. jest zrušovacímú soudu vycházeti ze skutkového podkladu rozsudkem první stolice zjištěného.

(Rozh. ze dne 12. listopadu 1926, Zm II 287/26.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací nevyhověl po ústním líčení zmatečným stížnostem státního zastupitelství a obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 3. května 1926, jímž prohlásil se zemský trestní soud v Brně v trestní věci proti obžalovanému pro zločin svedení ke smilstvu ve smyslu řu 132-III. tr. zák. podle řu 261 tr. ř. nepřislušným.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost státního zastupitelství uplatňuje proti napadenému důvody zmatečnosti podle řu 281 čís. 6 a 7 tr. ř., zmateční stížnost obžalovaného dovolává se výslovně důvodu zmatečnosti podle čís. 6 téhož řu, doličuje však svými vývody též zmatek podle čís. 8 řu 281 tr. ř. Pokud jde o výtky podle čís. 7 a 8 řu 281 tr. ř., že totiž napadený rozsudek nevyčerpává obžaloby, pokud se týče, že proti předpisům řu 262 tr. ř. šel dále, než obžaloba, nelze přiznati zmatečným stížnostem oprávnění, poněvadž nalézací soud napadeným rozsudkem vyhověl povinnostem uloženým mu ustanoveními řu 261 a 262 tr. ř., by přihlížel nejen ke skutečnostem, jež byly základem obžaloby, nýbrž i k okolnostem na jevo vyšlým při hlavním přelíčení, aniž by se tím byla pozměnila totožnost skutku daného v obžalobu a skutku, o němž soud v rozsudku rozhodl. V souzeném případě byly při hlavním přelíčení svědkyní Růženou H-ovou tvrzeny toliko nové okolnosti, doprovázející skutek v obžalobě vylíčený, jež vrhají na zažalovanou událost jiné světlo, obzvláště co do způsobu provedení činů z 28. prosince 1925, takže nebylo příčiny k rozšíření obžaloby. Nešlo tedy o případ, o němž se zmiňuje ř 263 tr. ř., nýbrž o případ, jež dlužno posouditi buď podle řu 261 aneb 262 tr. ř. Soud napadeným rozsudkem obžalobu nikterak nepřekročil. Pokud jde o zmatek řu 281 čís. 7. dlužno ještě uvésti, že rozsudkový výrok zmiňuje se výslovně o s k u t c í c h, čímž patrně míněny jsou »skutky« ze dne 27. a 28. prosince 1925. Ovšem, že se pak důvody rozsudkové nezmiňují o události ze dne 27. prosince 1925, výslovně v obžalobu dané. Avšak to by bylo lze napadati toliko zmatkem podle čís. 5 řu 281 tr. ř. (nedostatek důvodů) zmatečnými stížnostmi neuplatněným, jenž by ostatně v souzeném případě nebyl odůvodněn, jelikož tato vada nebyla již proto podstatná, že soudní příslušnost pro událost ze dne 27. prosince 1925, by se řídila příslušností pro čin spáchaný dne 28. prosince 1925 (§ 56 tr. ř.).

Pokud jde o zmatek uplatňovaný podle čís. 6 Šu 281 tr. ř. dlužno míti na zřeteli, že jest zrušovacímu soudu vycházeti ze skutkového podkladu rozsudkem prvé stolice zjištěného. Nelze tedy zrušovacímu soudu přezkoumávati na základě p r ů v o d ů po ruce jsoucích otázku, zda stačilo násilí užitě obžalovaným ke skutkové podstatě Šu 125 tr. zák., — neboť menší stupeň násilí nevylučující svobodu vůle, připustil by ovšem ještě kvalifikaci činu podle Šu 132 tr. zák., nýbrž jest mu toliko zkoumati, zda násilné činy obžalovaného vylučovaly volnost Růženy H-ové k sebeurčení. Tu pak vyslovuje rozsudek, že obžalovaný násilnými činy, — jak vylučuje obžaloba, — že totiž Růženu H-ovu chytil, dotáhl k posteli, převalil ji na ni a lehl si na ni — učinil ji bezbrannou, by na ní vykonal mimomanželskou soulož, nehledě ani k činům, jež svědkyně teprve při hlavním přelíčení seznala a jež činy obžalovaného po subjektivní i objektivní stránce zločinu podle Šu 125 tr. zák. vysvětlují a doplňují. Toto zjištění soudu dalo by se zvrátiti jen formálním důvodem zmatečnosti, jenž však v té příčině nebyl uplatňován. Není ostatně třeba, by soud, vyslovuje se o nepřislušnosti, měl po ruce plný důkaz viny na trestném činu, o němž rozhodovati bude soudu porotnímu, naopak stačí důkaz opodstatňující obvinění obžalovaného z takového činu (nedokonaného zločinu podle Šu 125 tr. zák.). Zmateční stížnosti nejsou proto opodstatněnými a bylo je zavrhnouti.

Čís. 2539.

Pojem »svěřené věci« ve smyslu článku XV. zákona o nemocenském pojištění dělníků (ze dne 15. května 1919, čís. 268 sb. z. a n.) jest opodstatněn jen tehdy, měl-li zaměstnavatel v době té které výplaty mzdy nebo služného více peněz v rukou nebo po ruce, než jím bylo vyplaceno zaměstnancům na ryzí mzdy; pouhá srážka (účetní) nestačí; dluh zaměstnavatele jest jednotný; nelze jej rozkládati na dva samostatné závazky (podle toho co platí sám a co sráží zaměstnancům); ustanovení Šu 1416 obč. zák. nelze tu použiti.

V subjektivním směru vyžaduje se pachatelovo vědomí protiprávnosti jeho jednání, t. j., že protiprávně zadržuje nemocenské pokladně příspěvky jakožto statek jemu jako zaměstnavateli svěřený.

(Rozh. ze dne 13. listopadu 1926, Zm I 827/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Lito-měřicích ze dne 30. září 1925, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zpronevěry podle Šu 184 tr. zák. (správně podle §§Šu 183 a 184 tr. zák.), zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil témuž náležacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost uplatňuje číselně důvody zmatečnosti čís. 4 a 9 a), věcně provádí také zmatek čís. 9 b) Šu 281 tr. ř. Pokud stížnost podle